

Benvolgudes famílies,

A l'escola hem explicat el conte: **L'AVI NICOLAU** que promou les nostres tradicions i usarem com a fil conductor per guarnir l'escola. Per això us animem a que l'expliqueu a casa i a **CONSTRUIR UN TIÓ** ben bonic. Esperem les vostres aportacions pel dia **17 DE DESEMBRE**. Quina escola més maca que tindrem!!

Moltes gràcies per la vostra col·laboració!

El claustre de l'Escola Montcau

L'Avi Nicolau ja ho té tot llest. El bosc és ben net de fusta seca i la pinassa i la molsa a punt per fer de coixí dels petits tions...

Surt com cada matí, ben d'hora, a fer un tomb, acompanyat d'en Rudi i l'Ada els petits follets.

- A veure si els tions ja estan llestos. - diu l'avi
- Sí, avi! Ahir eren quasi al punt no ho recordeu? - diu l'Ada ben viva.
- Sembla mentida que tot just fa un any aquests mateixos tions dormien sobre la molsa a la nostra cova...

Tots tres s'endinsen al bosc humit. L'avi treu la seva flauta màgica i inicia la melodia que toca un sol cop l'any. És una cançó que només els tions de Nadal poden sentir. Les nostres oïdes només són capaces de captar un petit ressò de les fulles mogudes pel vent. Al cant de la flauta màgica acudeixen tota una monió de tions: els més grossos al davant, els menuts al darrera. Els vells ensenyen el camí als més joves.

A en Rudi se l'il·luminen els ulls. Tot i que ha presenciat aquest ritual any rere any, no pot evitar emocionar-se i negar-se-li els ulls.

- Quina emoció! El tió de la família Cases és el primer, el segueix el dels Dalmau, i tots aquells són els tions joves. Serà la primera vegada que van a una família.
- Aquest a casa de la Júlia. Sí, li posarem uns ulls ben bonics i amb aquesta branca un bufó nassarró!
- Ep!, no et descuidis de fer-li una gran boca riallera perquè pugui menjar força.- diu l'Ada.
- Veniu tions, veniu cap a la cova. Aquesta nit farem una gran festa i quedareu llestos per baixar al poble amb cada una de les vostres famílies. - xiuxiueja l'Avi Nicolau a cada un dels tions.- Ummmmm! No sentiu Les primeres flaires de l'escudella de Sta. Llúcia?
- Sense córrer, sense córrer!. Els petitons ja tenen els lletets de molsa preparats. Els grans poseu-vos en fila que ara us farem els ulls i us posarem el nas. - ordena en Rudi.
- Qui de vosaltres vol una barba? - pregunta l'Ada.
- Els que ja teniu família assignada, si us plau, ja podeu començar a vestir-vos.- afegeix en Rudi.- Nassos i barretines a la dreta, ulls i pipes a l'esquerra. Les potes són al costat de la pinassa.

Mentre els follets posen ordre a la cova i acaben d'enllestir els tions, l'Avi Nicolau baixa a la plaça de l'Església a buscar una mica d'escudella de Sta. Llúcia.

- He d'agafar forces! - riu l'Avi - Aquesta nit he de repartir uns quants tions per les cases gelidenques.

A la plaça l'Avi Nicolau tasta l'escudella i en posa una mica en la seva bóta especial.

- Aquest tastet serà pels meus tions- somriu.

l es disposa a fer la pujada de tornada a la cova, un lloc molt amagat al costat del castell. Allà l'esperen en Rudi, l'Ada i els tions. Aquest vespre faran un bon àpat abans de baixar al poble i deixar a cada llar el seu tió.

L'Avi passa llista mentalment de tot el que ha de fer:

- Després només faltaria anar a la biblioteca, el dissabte abans de Nadal, i explicar a tots els nens i nenes de Gelida com han de tenir cura dels seus tions: se'ls ha d'explicar contes i històries, cal tapar-los amb una bona flassada, se'ls ha de donar pells de mandarines i aigua cada nit, cal que li canteu la cançó de "cagatió" per anar acostumant les orelles i la panxa, s'ha de triar un bon bastó, ...

l repassant, repassant, l'Avi Nicolau ja arriba a l'entrada de la cova. Aquesta serà una gran nit!. Demà totes les llars gelidenques tindran el seu tió per fer-lo cagar la Nit de Nadal.

FELIÇ SANTA LLÚCIA I... BONES FESTES!

Text Biblioteca Jaume Vila
Il·lustració Magda Bages